

На току

Василь Чухліб

Як добре, що мама взяла Тарасика на тік! Тут цілі гори пашні. Тут зранку до ночі гудуть машини. Одні пашню віють, другі в комору подають, у засіки. А пашні не меншає, бо з поля її підвозять і підвозять. Чи й місця для неї на току вистачить!

Поналітало на тік горобців зграями. От ледацюги! На готовеньке зазіхають... Тарасик узяв біля комори мітлу і ну воювати з на льотчиками.

— Ось і тобі робота знайшлася,— підморгнув комірник, дядько Остап.— Правильно, хліб треба оберігати як найкоштовніший скарб.

Так усі й працювали на току, кожен біля свого діла.

Коли це з-за колгоспного саду посунула на село величезна чорна хмара. Люди кинулись до брезента, що лежав біля комори, й потягли до зерна. Вітер люто шарпав його з рук, ось-ось вирве і понесе світ за очі.

Тарасик теж учепився в брезент і цупив щосили.

Нарешті зерно накрили, і Тарасик з дядьком Остапом попривалювали брезент камінням, щоб вітер країв не відгортав.

Дощ полив, як з відра. Та збіжжю не міг заподіяти ніякої шкоди.